

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК PARISH HERALD

Црква Светог Димитрија St. Dimitrije Church

Виндзор

Windsor

Уочи црквене славе
Upcoming Church slava

Година 2018 Бр.11
Year 2018 Issue.11

Уредништво:
Главни и одговорни
уредник
Протојереј Јовица Ћетковић

Editors:
Editor-in-chief:
Very Reverend Jovica Cetkovic

Превод на енглески:
Дамјан Алаица

Translated in English:
Damjan Alaica

Дизајн:
Протојереј Јовица Ћетковић

Design:
V. Rev. Jovica Cetkovic

Редакција:
2690 Seminole St., Windsor, ON,
N8Y 1X7
226 674– 2180
226 347-8551

Redaction:
2690 Seminole St., Windsor, ON,
N8Y 1X7
226 674– 2180
226 347-8551

Електронска пошта:
crkva.svetog.dimitrija@gmail.com
Часопис се штампа захваљујући
помоћи погребног дома

E-mail:
crkva.svetog.dimitrija@gmail.com
The journal is published thanks to
Fumeral home

“**Windsor Chapel**”
а дистрибуира се
захваљујући добровољним
прилозима верника

“**Windsor Chapel**”
and distributed
thanks to
voluntary contributions of believers

Чувајте овај часопис у наредном периоду, јер
у њему имате обавештења у вези са
дешавањима у нашој парохији!

P.S. Keep your Herald handy, because it has the
dates of all important events in our
parish.

Уз насловну страну:

*Фотографија са фестивала “Carousel of the Nations”,
одржаног у нашој црквеној заједници 2018*

Драги парохијани,

Ових дана у нашим кућама се спрема зимница. Многи, поред печене паприке и туршије праве и своје вино и ракију. Суши се месо и праве џемови. Много тога се ради како би се осигурало да наредни зимски период прође у обиљу земаљских благослова.

О како би било лепо и паметно да ову врсту бриге за наше телесне потребе пренесемо и на духовни план па да нашу хришћанску будућност опскрбимо квалитетним духовним садржајима.

У ту сврху, могли би да учинимо неко опште добро. Као пример, могли би да помогнемо неку сироотињу, или да дамо свој допринос опстанку наше заједнице. Могли би да се посветимо деци или породици. Све су то путеви који на неки начин осигуравају нашу будућност.

Нека будућност свих нас буде, првенствено осигурана, Господом нашим Исусом Христом, па онда свим осталим.

Протојереј Јовица
Тетковић

Dear parishioners,

These days many of us are busy preparing "zimnica" canning vegetables, making our own brandy and wine, curing meat and making jams. These traditions of old ensure a winter full of earth's blessings.

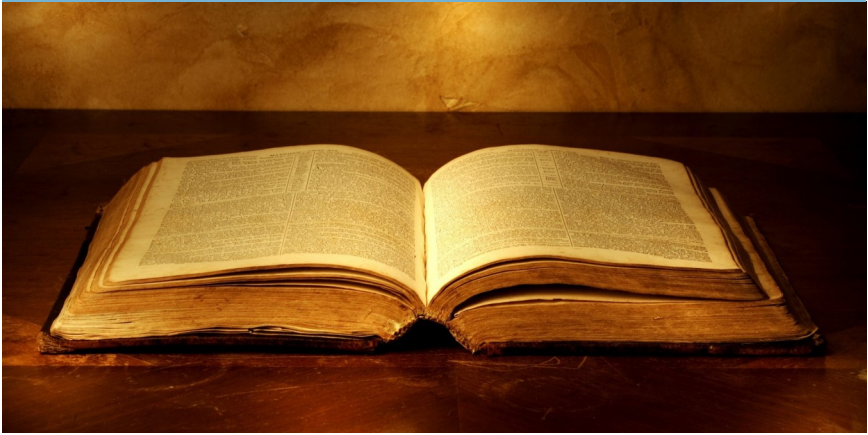
How beautiful and wise would it be, if we put a similar effort into some spiritual activities, which would enrich our life and future in Christ. Thus, we could take care of the poor, help to ensure the future of our parish, spend more time with our families. All of these would lead to a better future for all.

May the present and the future be primarily assured by our Lord Jesus Christ and then all the rest of us!

Very
Reverend
Jovica
Cetkovic

“ ПИСМО ”

У Символу вере се два пута говори о Светом Писму. Христос је васкрсао у трећи дан по Писму, и Дух Свети је говорио кроз пророке. Односно, речи Мојсија, Давида и других великих људи надањивао је Утешитељ. Очигледно је да проучавање Светог Писма треба да буде једно од наших главних занимања. Човек је словесно биће и словесна храна му је потребна као хлеб. Човек не може да живи само од хлеба. Овај цитат добро знамо. Важно је да на основу њега донесемо практичне закључке. Закључак је, заправо, један. Словесне овце Христовог стада треба изводити на богате пашњаке сочне траве Божанских речи. Не на силосну јаму с људским

предањима, већ управо на богате пашњаке.

Отварајући Јеванђеље на служби чинимо радњу која је по смислу слична отварању антиминос за Евхаристију. Ова мала слова крију у себи неземаљску снагу. Она смело благовесте истину Божију свима онима који знају да читају. Књижевници из старих времена су се досетили, осетили су да у Писму нема сувишних речи, па чак ни цртица, што је Господ Исус Христос и потврдио. Све је важно, све је тајанствено, све је поучно. Књижевници су сматрали да се у словцима и цртицама садржи Слава Божија. Она је попут сужња, који седи у тамници, где свако слово и реч личе на пруже и закивке ограде. Схватање смисла

Писма је, дакле, ослобађање Божанске силе и премудрости. Исти ови књижевници су схватили и рекли да у Писму заиста сви, чак и наизглед најудаљенији текстови, говоре о Месији. Господ Исус Христос је потврдио и ову мисао говорећи: «Истражујте Писма. Мислите да кроз њих имате живот вечни, а она сведоче о Мени.»

Још није био формиран кодекс новозаветних књига и апостол Павле је имајући у виду Стари Завет, рекао да је цело Писмо богонадахнуто и корисно за уразумљивање, разобличавање и поучавање. Нема оправдања, ни богословског, ни просто људског, за непажњу према свештеним текстовима и недостатак љубави према њима. Посредно то значи хладноћу према Самом Богу, Који је говорио кроз пророке.

Писмо није написано само о Христу. Оно је написано и о мени. Имам право да питам Бога: Господе! Ево, прочитао сам страницу. А где сам овде ја? И где си овде Ти? Шта желиш да ми кажеш?

Најбоља проповед митрополит Антонија (Блума) је била она кад је рекао да ништа није схватио од

прочитаног. Ево, каже, Христос је управо разговарао с нама, а ја, каже митрополит, ништа нисам осетио, ни нашта се нисам одазвао. Људи су после тога са сузама захваљивали пастиру говорећи да су управо тада схватили како да слушају Јеванђеље.

Зачуђеност и питања су неопходни приликом читања и слушања Светог Писма. И још – пажљиво и ћутљиво очекивање одговора. Тако је Самуило, кад га је Господ звао код скиније: «Самуило, Самуило,» помислио да га зове старац-првосвештеник. Али пошто га је овај научио, Самуило је схватио да га зове Господ. И следећи пут је у одговор на глас који га је ословио по имену младић рекао: «Говори, Господе. Слуша слуга Твој.»

Тако и ми, стојећи у храму док се читају Јеванђеље и Посланице, можемо и треба да кажемо у срцу: «Говори, Господе. Слуша слуга Твој.»

Можемо да се чудимо промени која је наступала у животима многих светаца након што су чули одломак из Светог Писма. Антоније Велики је чуо: «Подели све и иди за Мног,» – и одмах је поступио у складу с оним што

је чуо. И не само Антоније. Не ради се само о дубини и жару срца, којима су се одликовали свеци. Ради се и о оном поштовњу према Литургији речи које је било карактеристично за Древну Цркву. Појање псалама, читање Писма и проповед – све оно што претходи Евхаристији, – трајало је, а понегде и данас траје сат времена и више. Копти и данас читају пет одломака из Новог Завета, а неке на два језика. И на Литургији Јакова обавезно се чита одломак из Старог Завета. Реч Божија *продире у савест, ублажава* душевне ране, храни човека. Кад се каже: «Благодарим Господа,» цела црква ће већ бити загрејана, нахрањена речју, спремна за Евхаристију.

Очигледно је да се нећемо колико сутра вратити овој древној и благословеној пракси. У том случају треба сами да читамо Свето Писмо или да се окупљамо ради тога бар једом недељно. Не треба се плашити да ће оваква пракса некога подсећати на протестантизам. Као прво, то није тачно. Као друго, није грех да «оправославимо» добро искуство. Ко се данас сећа да је веронаука у свом садашњем облику настала у Енглеској? Шта нас се тиче

где је настала ако је искуство корисно и тешко да можемо да замислимо парохијски живот без оваквих школа?

А и о каквом протестантизму може бити речи ако Макарије у јутарњим молитвама каже: «Даруј мње, воставшу, словесам Твојим поучитисја.» («Дај мени, који сам устао, да се поучавам у Твојим речима»). Ако су о Атанасију Великом људи говорили да толико добро зна све књиге Светог Писма као што ретко ко зна бар једну књигу. Ако је Златоуст непрестано, и кад је било време за то и кад није, како каже апостол, објашњавао народу свете текстове. Ако су оци пустиње читаве књиге учили напамет.

Православни човек је човек Чаше и Књиге. Ако је само Књиге, онда – јесте, то је човек попут протестант. Али ако је само Чаше, то је онда можда и свет човек, али је бесловестан. «Свет, али неискусан.» А искуство нам каже да је благочестива неукост бомба велике разорне снаге. Милосрдни Исусе, уразуми нас и научи да се поправимо. Тим пре што сви знамо да читамо.

*Протојереј Андреј Ткачов
Са руског Марина Тодић*

MARRIAGE: HEAVEN OR HELL?

Finally, be ye all of one mind, having compassion one of another, love as brethren, be tenderhearted, be courteous (1 Pt. 3:8).

Wives must learn this art—to be friendly to their husbands, so they would look at their wives and rejoice. And one more thing.

Girlfriends and wives must take care of themselves, because it happens that in the married life one feels what the other is feeling, and women have what is in their souls written on their faces. For example, she is sad and sullen, and you ask her, “Is something wrong?”

“No, everything’s alright.”

“Are you having some troubles?”

“No, everything is fine!”

“Are you tired?”

“No, everything is alright!”

But it’s obvious! You’re giving off what’s inside of you.

That’s how the male psychology functions, so it’s better if the wife smiles and is friendly, and not gloomy and depressed, because, seeing her that way, the husband gets nervous. He is overtaken by the feeling that he has to do something, and he becomes like a lion locked in a cage.

A wife should learn to bring him this joy—for the husband

not to return from work, walk in the door, and find his wife pouring out her problems on him from the threshold. That's a mistake!

Sarah thus obeyed Abraham, calling him her lord. Ye are her daughters, as long as ye do well, and are not afraid with any amazement (1 Pt. 3:6). his

This is how it was on Cyprus until just recently, wasn't it? The husband would say, "This is my lady," and the wife, "This is my lord!" They don't say that anymore. Do they talk that way? No.

They spoke that way before, but now, if you go to some village, there are

still many noble old men who talk that way; and you see that they are very happy people, because they know how to talk to the other—the husband knows how to deliver this joy, because it is very important that his wife would be joyful.

When she is not happy but dejected and with an irritated look, it's truly difficult to live with her. It's like she's carrying a metal-cutting saw under her skirt, and if you were metal,

she'd cut you in half! It is impossible for you to go whole and unscathed! You'll have problems. Necessarily.

Therefore, wives should be friendly and bring this joy to their husbands. And the husband, as I said earlier, shows his wife honor, provides her with praise, tenderness, love, reliability, warmth—everything that a wife needs from her husband.

We must also understand that married life does not rest on intimate relationships—they are but a small part of marital life.

If the husband does not understand this, then another sickness will appear in the marriage. They must both

understand this before marriage. Therefore, the Church resolutely does not accept pre-marital relations so the husband and wife can learn to respect one another as individuals, and not see simply the opposite sex in one another.

Pre-martial relations destroy marriage. I recently read that even in Western countries (civilized, as they are wont to say), where there is total freedom regarding these questions,

people have discovered that preserving yourself pure and chaste before marriage is the main prerequisite for success in family life—because then marriage truly acquires meaning and sacredness, and the conditions for full mutual respect are created. Precisely then marriage becomes a true mystery. Otherwise, everything is trampled upon before marriage, it becomes a usual repetition of something they have already done hundreds of times before, and therefore they don't see the substantial meaning in marriage.

God Himself says that when man enters into marriage, he should leave his father and mother and cleave to his wife, and they will be one flesh (cf. Gen. 2:24, Eph. 5:31). Of course, you honor your parents, but this reverence continues until marriage, and then another person comes into your life, who is your wife. And you leave your father and mother, which does not mean, of course, that you become indifferent to them, but simply that you must always bear in mind that you are to cleave to your wife.

The Scriptures say this mainly to husbands. That is, the husband most of all must leave his father and mother, because if he takes them with him, he will suffer defeat. His marriage will

not be successful. Then the bride's parents, come what may, still sometimes help, watch the children, and so on. But I don't think two homemakers could get along in one home, because in that case, one of them would have to become a great saint!

We render honor unto all: to our parents and to our spouse's parents, who are also given to us as parents. But it's simply a fact that this honor should include a fair amount of discretion, because the connection between spouses must not be shaken due to the interference of parents. Whatever happens, the marital connection must be kept inviolable, at the cost of any sacrifice; we can give our attention to our parents, only if the marital union faces no risk.

When there is an obvious healthy relationship between the spouses, when the husband and wife love one another and are closely tied to one another, then there are no problems with their parents—that is, when the husband loves and respects his wife's parents, inasmuch as he loves her; and she loves him, inasmuch as she knows and is certain and has confirmation that her husband loves her more than anyone else. She starts to grumble only when she suspects that her husband is under the influence of his mother, or he

has secretly given part of his heart to his mother and she still has authority over him—then the wife finds a thousand reasons to say, “Your mother this! Your mother that!”

If you go to see your mother often (but in fact you go see her once a year), then your wife will say to you, “You were just there yesterday!” or, “Your mom called and asked, ‘Where’s my son?’”

When a wife is completely sure that her husband belongs to her completely, with all his body and soul, then, I think, no problems will arise. Problems appear when spouses cease to be inextricably linked, when they are no longer strongly united and a “leak” or “hole” appears somewhere—then problems begin. But when marital life is healthy, when the spouses are united and love one another, then there will be no such problems. Problems appear because there is no unity, which is necessary for marital relations.

The apostle very highly values marriage and the marital relationship. That is, looking at

your wife, you learn to look at her as a person, with whom you will be a co-heir to the Kingdom of God. When does our prayer face obstacles? When our conscience wounds us. When our conscience tells us that something we did was bad and we have something against our brother, then we cannot pray, because we have no boldness before God. A man has boldness when his conscience clearly shows him that he did what he could. Therefore, it’s very important to look upon the other as upon a co-heir of the Kingdom of God, and upon marriage as upon a common podvig: This is why we live together—to labor and enter the Kingdom of God together.

We get married not to live happily ever after, to have children, a house. No, the main point is to enter the Kingdom of God together, and that means I am ready at any moment to pay any

price, to make any sacrifice, and bear any difficulty in marriage. Therefore, you mustn't break up your marriage at the first appearance of trouble, or even if the trouble continues, but it must be preserved.

You may say, "Yes, but nowadays marriages are being dissolved!" Yes, they are being dissolved. But it's a fact that marriage should rest upon and be built upon this foundation, and that mutual relations are built and strengthened on the spouses' mutual walk towards the Kingdom of God. And that means they should support one another, and they will move ahead together towards the Kingdom of God.

It's very important for spouses to learn to pray together. Therefore, do not avoid common prayer, but pray together!—at least two minutes, but stand together before God and pray together. You will see that those who will pray together every day will never feel any problems. Why? Because the hour of prayer will come, which disperses all problems.

For example, we fought today. But either way, in the evening,

we will go to pray together. What can you do? One from his corner, the other from theirs, but we come to stand before God together. We do as it says in the Paterikon, where one abba went to another and said, "Geronda, my brother seriously grieved me, and I cannot forgive him. I cannot!"

"Well, alright! Then come, let's

pray!" the elder answered, and he began to pray. "Our Father, Who art in Heaven, hallowed by Thy name. Thy Kingdom come, Thy will be done, on earth as it is in Heaven. Give us this day our daily bread, and do not forgive us our debts, as we do not forgive our debtors."

The first abba began to object: "No, Father, it's a mistake! We say, 'And forgive us our debts as we forgive our debtors!'"

But you won't forgive him! How will God forgive you? Thus, "We greatly entreat Thee,

St. Dimitrije Church

Christ: Forgive us not our sins, as we, accordingly, do not forgive the sins of others...”

When you go to pray to God, you are humbled. Pray together with your spouse, and the first softening will come, the wound will begin to heal, and a bridge will be built.

This is even more beneficial in the case of children. It is very salvific for children to see their parents praying together. I know many families where everyone prays together. What can you say here? I believe that the best images are imprinted in these children when they see their father getting down on his knees to pray, and their mother too. Do you think this picture will ever be erased from their memory? Never. The child will begin to greatly appreciate his parents, love them so strongly, and will honor them, and this picture will be his most powerful weapon, even when his parents cannot give him any advice.

It is proven that a house in which people pray is very cohesive—especially if we learn how, through life in the Church, before praying and going to bed, to ask forgiveness from one another, saying, “Forgive me, I messed up!” and thus going to sleep. Such a house is no longer a house, but Heaven—it

is truly the best thing that can be—Paradise! When discord begins, the house turns into hell, and it is fearful.

And don’t think that children don’t understand this: They have colossal intuition. Remember yourself, when you were a child, or, if you have children, watch them. I see three and four-year-old children, how they accompany their parents to confession. These children have great intuition; they understand when their parents are not getting along as they should. Perhaps the parents don’t show anything outwardly, they don’t fight in front of the child, but all the same, he understands that they have a problem. Therefore, parents’ have a great responsibility. You and I are already grown, and even if we yell at one another, we won’t develop psychological problems, but children are very sensitive, and they are traumatized and develop problems from this.

Therefore, it’s very important for parents to learn to pray together. Children born in such spiritual conditions, that is, where the parents prayed, have every precondition for complete harmony in his spiritual world. In the Old Testament there is a wonderful scene with Tobit. When they got married, and in the evening went to their room,

before doing anything else, they knelt and prayed to God thus: “My God! Bless our union and unity and grant us a blessed child, blessed fruit, and keep us in all our days, that we might be well-pleasing before Thee.”

Do you understand what kind of children will be born under these preconditions and how the family will be? And when children are born under the very worst of conditions—in sin, passions, voluptuousness, and shameful deeds, then you understand what will come out of this.

I don’t say this alone with the Church, but psychology as well. Today there is an entire science of “embryonic psychology” that teaches about how important is the moment when a woman conceives in her womb a child, which bears within itself the genetic code from that very moment.

Elder Porphyrios always spoke about it: He would advise spouses to have very harmonious relations before conceiving their children, because you are facilitating the coming of

a person into the world. Do you realize that you are becoming a co-worker with God, contributing to the appearance of a man in the world? After all, you’re not giving birth to some kind of beast or a kitten, not some kind of furniture, but a whole man, for whose sake God Himself became man.

But this sacred act of marital life has been turned into debauchery, and they make advertisements and videos with it, which they sell. The most sacred act of creating a man has turned into a disgusting spectacle that can be performed anywhere...

Metropolitan Athanasios of Limassol

Translated by Jesse Dominick

МИСИОНАРСКО ПИСМО ЈЕДНОЈ ОБРАЗОВАНОЈ ЖЕНИ КОЈА СЕ ЖАЛИ ШТО НИЈЕ ОДЛИКОВАНА ЗА ДОБРОЧИНСТВО

Жалите се,
што нисте
примили
достојну

похвалу ни одликовање за
свој велики труд око
скупљања прилога за неки
дом сиротињски. Други, који
немају ни половину Ваших
заслуга, добили су и једно и
друго, а Ви ништа.

Боже мој, на што се Ви
жалите! на оно што по
Јеванђељу треба да Вас
радује. Још говорите, да сте
Ви све чинили као хришћанка
у име Христово. Но зар не
знате, да у чије име човек
врши неки посао од тога и
очекује награду? Тако је по
Јеванђељу. Наиме: награда се
очекује не од онога коме се
нешто твори него од онога у
чије се име твори. Слуга чува
овце у име домаћина свога, и
очекује награду од домаћина
а не од оваца. Војник војује у
име свога цара, и од овога
очекује похвалу и
одликовање а не од оних са
којима ни против којих
војује. Тако и Ви: ако сте као
хришћанка у име Христово
чинили нека добра дела,
треба од Христа да очекујете
награду а не од ма ког

другог. Није ли Господ
обећао вечну награду свима
онима који добро чине у
Његово име или неправду
сносе због Његовог имена?
Није ли рекао Он: Радујте се и
веселите се, јер је многа плата
ваша на небесима? И још уз
то: кад свршите све што вам
је заповеђено реците: ми смо
непотребне слуге, јер
учинисмо све што смо били
дужни чинити? Неко
Невидљиви послао нас је у
овај свет. Неко Невидљиви
одредио нам је службу у
овоме свету. Неко Невидљиви
изводи нас из овога света.
Томе Невидљивоме ми имамо
да се молимо, у Њега да
гледамо, од Њега да

ишчекујемо. Шта нам могу дати аргати равни нама и сиромашни као ми? И шта имамо ми да тражимо од оних који посвеминутно силазе у пучину смрти, слично скакавцима што скачу са обале у понор?

Уосталом, јесте ли баш сигурни, да Ви можете поднети славу и похвалу од људи? Свети Јован Лествичник мора да је познавао човечју природу боље него и Ви и ја кад је рекао, да "нико осим светитеља не може чути о себи похвале од људи без штете". Јер само свети људи прозиру човека и виде, од куда извиру похвалне речи. Понекад се и најмутнија вода засија према сунцу исто као и бистра. Понекад се испод танког слоја воде скрива дубоки муљ. Врло често такве су душе оних који нас хвале. Због тога свети људи и свете жене чујући о себи похвале цене их или као незнање или као намерну лаж.

Више је људи изгубило душу од светске славе и похвале него ли од презрења и поруге. Знате ли, како Христос рачуна оне који траже славу и похвалу од људи? У неверне. Читајте Његову распру с Чивутима, па онда мислите, којој страни Ви припадате. Он је рекао: Ја не примам

славе од људи. То вели за Себе. А за њих говори ово: Како ви можете вјеровати кад примате славу један од другога, а славу која је од јединога Бога не тражите (Јн. 5,44)? С ким сте Ви, дакле: са Христом или са Чивутима? Ако сте на Христовој страни - што Вам ја од срца желим - онда не смете искати славе од људи него само славе која је од јединога Бога. Не завидите ни мало онима који се отимају о људску славу и похвалу. Напротив, жалите их. Као што ће они сами себе жалити кад се разочарају. И опет Вам кажем: жалите их: јер по заслепљености својој дадоше вечно за пролазно, божанско за земаљско, истинито за лажно.

Господ нека Вас просвети и благослови.

Владика Николај

ХРАМОВНА СЛАВА ПОЗИВНИЦА

Наша ЦШО прославља своју храмовну славу празник Светог
Великомученика Димитрија

Субота, 03. новембар 2018 у 6 сати увече
Вечерња служба

Недеља 04. новембар 2018. године.

Света Литургија почиње у 10:30 часова.

После Свете Литургије у црквеној сали ће уследити благосиљање
славског колача и свечани банкет.

Кумови славе су Бошко и Сандра Качаревић са породицом.

Позивамо Вас да својим присуством увеличате наше славље.

ДОБРО ДОШЛИ!

SLAVA OF CHURCH INVITATION

Our Church-School Congregation celebrates its patron,
St. Dimitrije

Saturday, November 03, 2018 at 6 PM

Vespers

Sunday, November 04, 2018

Divine Liturgy starting at 10:30am
after which, in our church hall we will
participate in the festivities and blessing of the Bread.

Godfathers of
the celebration are Bosko and Sandra Kacarevic and family.

We invite you to come at the Liturgy and the banquet and with
your presence make this celebration great.

WELCOME!

Управа ЦШО Свети Димитрије са свештеником

15.10.2018.год
В И Н Д З О Р

**Ово је званични
позив на скупштину**

ПОЗИВ

На редовну годишњу Скупштину чланства ЦШО Свети Димитрије

Драга браћо и сестре,

позивамо Вас на редовну годишњу Скупштину чланства ЦШО Светог Великомученика Димитрија која ће се одржати у недељу, 23. децембра 2018. године у сали цркве Св. Димитрија (2690 Seminole St.) одмах после Свете Литургије тј. у 12 часова.

Дневни ред ће се прочитати на почетку седнице ради евентуалних измена и допуна.

Нови чланови су ДОБРОДОШЛИ!

INVITATION

You are invited to our Annual Meeting of CSO St. Dimitrije Congregation. The meeting will be held on Sunday, December 23, 2018. after St. Liturgy at 12:00 (noon) , in our Hall (2690 Seminole st.)

Agenda will be confirmed at the beginning of meeting with possible changes and additional items.

New members WELCOME!

**This is an official
invitation to the Meeting**

Са Вером у Бога и у здрављу да се видимо.

Управа ЦШО Свети Великомученик Димитрије
St. Dimitrije Church Board

Секретар
Владимир Рогановић

Председник
Горан Јамина

BRKOVICH, Bob

July 31, 1956 - July 22, 2018

Passed away peacefully, surrounded by his family after a brief illness on July 22, 2018. Beloved son of Stevo (1987) and Mara Brkovich. Loving brother to Mike (Milan) of Windsor, Don (Dragan) and wife Rene of Las Vegas. Will be sadly missed by his uncle Nikola Ninkovic and many relatives in Trebinje, Herzegovina and Kumovi and friends in Canada and the USA.

It was his strong Serbian Orthodox Faith that guided him throughout his life. He was a lifelong member of the Gracanica Serbian Orthodox Church where he served as Treasurer on the church executive for more than 30 years. He served as the First Vice President of the Serbian National Shield Society the oldest Serbian organization in Canada, he was a founding member of the Serbian Community Centre, he was a regular volunteer for the huge Serbian Day gatherings in Niagara Falls and was also a member of the Serbian Heritage Museum Board. Bob was the President of the Local Branch 345 of the Serb National Federation and wrote regularly for the American Srbobran and with his prolific pen he wrote articles in almost every issue of the Voice of the Canadian Serbs and submitted articles to the

newspaper Srbija. Bob supported his community in many other ways including being involved in many other organizations, far too many to list. He read voraciously and had an encyclopedic memory. He had the historic details of Windsor's Serbian Community at his fingertips. In times of sadness he responded by writing countless eulogies for parishioners at Gracanica and St Dimitrije Serbian Orthodox Churches. His loss will be mourned by his family, friends and countless people whom he helped out in many ways. He was a good Samaritan who had a soft spot in his heart for anyone in need, this was evident as he regularly offered a helping hand to the elderly by driving them to medical appointments, assisting them with groceries and stepping forward to help them when they suffered a loss in the family. Bob was a proud and devoted Canadian who supported many local charities with the help of his brother Mike. The success of Mike's businesses are due in part to Bob's diligence, hard work and loyalty to his family. He worked side by side with his brother Mike for 35 years. The essence of his goodness, honesty, uprightness, humility is based in the traditional Serbian upbringing by his loving parents. Bob lived a life of

honour, modesty and simplicity. What you saw is what you got. Quiet in demeanor, he was a courteous, generous, kind and considerate person to everyone who knew him. Our home, our lives and our community are empty now, but Bob's passing only magnifies his presence and his contribution. May

he rest in peace in the embrace of the Lord. He will be missed by his family and friends always.

"Vjecnaja Pamjat"

IVANA PANTIC
April 28, 1998 – August 2, 2018

and shock that we announce a sadden and premature passing of our beautiful daughter, sister, granddaughter, niece, cousin, friend, godaughter and a very special friend to many. Loving daughter of Branko and Dragica (Rajkovic) Pantic, super sister to Tina, granddaughter of Djordje and Milica Pantic and Marko and Bosiljka (2012) Rajkovic. Ivana leaves behind a big, beautiful and caring family with grandparents, uncles, aunts, cousins and kumovi in Serbia, Herzegovina, Austria, Germany USA and Canada. Those that knew and loved Ivana will remember her for her sense of humor, bear hugs and caring nature. There are many,

It is with a great deal of sadness many friends of the family that were important in her life and for that, we are forever grateful. A special thank you to Melinda, from Winstar Gymnastics for turning Ivana into a confident athlete, to Catie, for being Ivana's friend and teacher from day one, to Sandra, for sharing a great sense of humour and many laughs over the years. Thank you angel child for 20 beautiful, happy and sunny years, "love you forever".

"I'll love you forever, I'll like you for always, as long as I'm living, my baby you'll be."

Robert Munsch

"Vjecnaja Pamjat"

ГОДИНУ ДАНА ОД УПОКОЈЕЊА ЖАРКА ВУЧИНИЋА

У недељу, 30 септембра 2018, је годишњи парастос
након Св. Литургије, одржан дугогодишњем председнику

наше ЦШО Жарку
Вучнићу.

Парастос су обавили:
Прота Добрица
Обрадовић, пензионисани
свештеник из Лондона, о.
Владимир Вранић из
Грачанице и наш
свештеник Јовица
Ћетковић уз саслужење
хорова цркве Грачанице и
цркве Светог Димитрија и
многбројних пријатеља
покојног Жарка.

Вечан покој!

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ИЗ ТОРОНТА КОД НАС У ГОСТИМА

У суботу увече, 29. септембра 2018, у сали наше цркве, наши суграђани су имали прилике да уживају у представи “Женидба” у изведби српског народног позоришта из Торонта.

“Женидба” је адаптација Гогољеве комедије у којој се преко мушко-женских односа на изузетно духовит начин исмева малограђанштина. Представа је гротескна критика формализма у свим сферама живота, који је најтрагичнији када се одвија у сфери људске интимае.

Брачна веза и жениба постају главни статусни симбол и друштвена обавеза само да би се испунила туђа

очекивања. У настојању да задовоље форму, заборављају да живе.

У представи су глумили: Гордана Лаковић, Ксенија Јовшић, Јелена Жикић, Сања Шекуларац, Саша Радовановић, Драган Ступар, Марио Билушић, Милан Васић и Милан Веселиновић и Александар Лукач.

ПОЧЕЛА НОВА ШКОЛСКА ГОДИНА

Нова школска година је почела 16. септембра 2018. Молебан за сретну и Богом благословену нову школску годину је тога дана служио свештеник Јовица Тетковић.

Овом приликом желимо добродошлицу свим ђацима а посебно ново уписаним и сретан и благословен наставак учења, дружење и чување корјена, вјере и традиције...

ЗАШТО ТРЕБА ДОВОДИТИ МАЛУ ДЕЦУ У ХРАМ?

Питање: „ Када долазим у цркву на службу, видим много мале деце. Није свој

деци тамо интересантно, она, због узраста, не разумеју црквену службу, замарају се. Жао ми их је. Зар не би било правилније да се деца доводе у храм на кратко време и у разумнијем узрасту?“

Одговор свештеника:

„ Не само деца, него и многи одрасли не разумеју ток богослужења и умарају се у цркви. Управо због тога што их од детињства нису водили у храм и нису их навикли на црквени простор, на посебан живот у њему.

Храм, служба у храму, сам ваздух у храму имају најјачи утицај на формирање

личности и чак на физичку природу бебе. Већ током Крштења и првих причешћа, приметна су деца чије су мајке, у току трудноће, често долазиле у храм.

Вама се чини, да ако су беби неразумљиве радње и речи црквене службе, онда она и не треба да буде на њој? Али, беба такође није способна да схвати многе радње и речи, којима је сведок у својој породици. Ипак паметни родитељи избегавају раздражене речи и свађе поред дечијег кревета. Они знају како може да утиче атмосфера породичних свађа на развој детета, иако оно и не разуме о чему се ради. Знајући да околина детета утиче на њега и поред тога што оно није свесно тога, паметни родитељи се труде да направе у кући атмосферу нежности, љубави и мира. Храм је део Неба на земљи. Као што износе и изводе децу под отворено небо да би дисали свежим ваздухом, тако их доносе и доводе у Храм да

би се надисали духовног ваздуха, ваздуха молитве, ваздуха у којем, у црквеним Тајнама, пребива са нама Христос.

Осим тога, растући, дете мора видети родитеље који се моле, друге људе. Без таквог примера, ви никада, никаквим речима, нећете му објаснити шта је то црквена служба и зашто је она потребна.

Црквено дете тачно зна да људи не само да спавају, једу, раде и разговарају. Оно зна да се они још и моле. Оно то зна, не из прича или са телевизије, већ из сопственог искуства - најистинитијег извора знања“.

У ВИНДЗОРУ ПРИКАЗАН ФИЛМ КОСОВО– МОМЕНАТ У ЦИВИЛИЗАЦИЈИ

Великим трудом и залагањем наше парохијанке Александре Мирковић, у Виндзору је приказан филм Бориса Малагурског “Моменат у Цивилизацији”. Оно што је посебно значајно јесте чињеница да је филм погледао велики број канађана и на тан начин се упозно са страдањем нашег народа и наше цркве на распетом Косову и Метохији. Такође, значајно ,за све нас у Виндзору, је и податак да је цела српска заједница из Виндзора (све цркве и

организације) , стала иза овог догађаја.

Остаје нада да ће у нашем граду, оваквих дешавања и активности, на добробит нашег народа и наше цркве, бити више и чешће.

ТОКОМ ПОСТА

DURING FASTING

СВАКЕ СУБОТЕ
ЧАСОВИ ПЕВНИЦЕ— У 5 сати увече
ВЕЧЕРЊЕ СЛУЖБЕ—У 6 сати увече

У наставку— Света Тајна Исповести

ON SATURDAYS

LESSONS OF CHRISTMAS— At 5 PM

VASPER— At 6 PM

In the extension will be a confession

www.stdimitrije.ca

 St Dimitrije Church Windsor

Захваљујемо се погребном дому “ Windsor Chapel” на њиховом покровитељству за штампање нашег Гласника препоручујући свим нашим парохијанима да се у случају потребе убудуће обраћају њима.

We are deeply thankful to "WINDSOR CHAPPEL" for their God-pleasing support for a printing our Herald. We recommend to all our parishioners, that they consider using the services of our parish's benefactor for their future needs.

АКАТИСТ

ПОВОДОМ ПРАЗНИКА
МАТЕРИЦЕ

П
Р
Е
С
В
Е
Т
О
Ј

Б
О
Г
О
Р
О
Д
И
Ц
И

У ХРАМУ СВЕТОГ ДИМИТРИЈА
У СУБОТУ 29. ДЕЦЕМБРА

У 6 САТИ УВЕЧЕ
ВЕЧЕРЊА СЛУЖБА
И У НАСТАВКУ

АКАТИСТ
ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ
БРЗОПОМОЋНИЦИ

(чита се за брзу помоћ за све
животне потребе; помаже и при
налажењу несталих ствари, код
емотивних недоумица и против
ружних помисли)

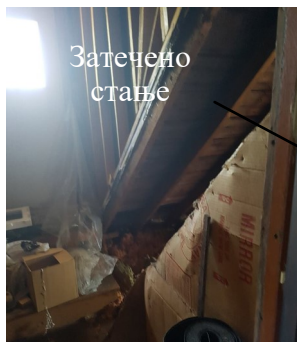
ПРОШИРЕЊЕ ЦРКВЕНОГ ИМАЊА

Одлуком ванредне Скупштине чланова Црквено-школске Општине Свети Великомученик Димитрије, јула месеца ове године, купљена је кућа која се са западне стране граничи са нашим имањем.

Поменута кућа је у моменту куповине била у лошем стању па је донешена одлука да се она реновира и доведе у редовно стање.

Радове око комплетног реновирања куће на себе је преузео наш парохијанин Јован Шкара. Већ пуна два месеца, Јован свакодневно ради на реконструкцији куће како би је привео намени. У томе му највише помажу његова супруга Милка Шкара и наш парохијанин Сергије (Роберт) Реид, на чему смо им сви захвални.

Распоред Богослужења од 03. новембра 2018 до 09. јануара 2019 г.

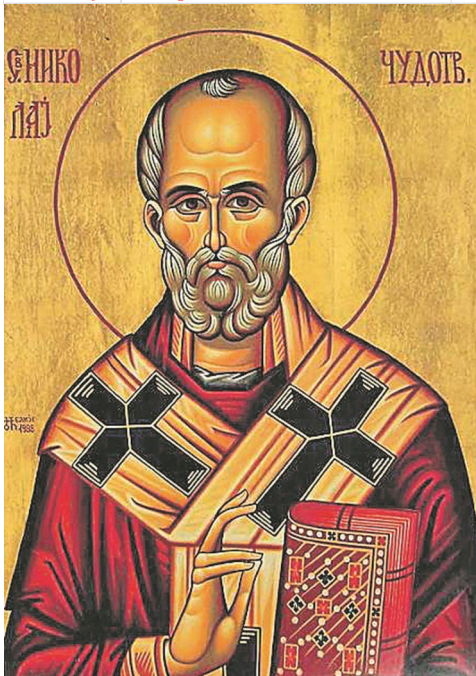
Субота	Задушнице	03. новембар	Св. Литургија	9:30
Недеља	ПРОСЛАВА МИТРОВДANA- СЛАВА ЦРКВЕ	04. новембар	Св. Литургија	10:30
Четвртак	Свети Димитрије	08. новембар	Св. Литургија	9:30
Недеља		11. новембар	Св. Литургија	10:30
Недеља		18. новембар	Св. Литургија	10:30
Среда	Свети арх. Михаило- Аранђеловдан	21. новембар	Св. Литургија	9:30
Недеља		25. новембар	Св. Литургија	10:30
Недеља		02. децембар	Св. Литургија	10:30
Уторак	Ваведње Пресвете Богородице	04. децембар	Св. Литургија	9:30
Недеља		09. децембар	Св. Литургија	10:30
Недеља		16. децембар	Св. Литургија	10:30
Уторак	Св. Никола	19. децембар	Св. Литургија	9:30
Недеља	Детинци	23. децембар	Св. Литургија	10:30
Недеља	Матернице	30. децембар	Св. Литургија	10:30
Недеља	Бадње вече (Оци)	06. јануар	Св. Литургија	10:30
			Вечерње Богослужење	18:00
Освећење Бадњака у црквеној сали и у пројекту посна вечера				
ПОНЕДЕЉАК	Рођење Христово- БОЖИЋ	07. јануар	Божјио јутарње Богослужење	У поноћ
ПОНЕДЕЉАК		07. јануар	Св. Литургија	10:30
Уторак	Сабор Пресвете Богородице	08. јануар	Св. Литургија	9:30
Среда	Свети архијакон Стефан	09. јануар	Св. Литургија	9:30

**СВЕТИ АХАНГЕЛ
 МИХАИЛО
 21. НОВЕМБАР
 ОСВЕЋЕЊЕ КОЛАЧА
 У 08:30 УЈУТРО
 СВЕТА ЛИТУРГИЈА
 У 09:30 УЈУТРО
 ST. ARCHANGEL
 MICHAEL
 21, NOVEMBER
 BLESSING SLAVA'S BREAD
 AT 08:30 AM
 ST. LITURGY
 AT 09:30**

Upcoming services from 03, November 2018 for 09, January, 2019

Saturday	Memorial service	03. November	St. Liturgy	9:30
Sunday	SLAVA CRHURCH	04. November	St. Liturgy	10:30
Thursday	St. Demitrus	08. November	St. Liturgy	9:30
Sunday		11. November	St. Liturgy	10:30
Sunday		18. November	St. Liturgy	10:30
Wednesday	St. Arh. Michael	21. November	St. Liturgy	9:30
Sunday		25. November	St. Liturgy	10:30
Sunday		02. December	St. Liturgy	10:30
Thursday	Entrance of the Holy Theotokos	04. December	St. Liturgy	9:30
Sunday		09. December	St. Liturgy	10:30
Sunday		16. December	St. Liturgy	10:30
Thursday	St. Nikolas	19. December	St. Liturgy	9:30
Sunday	Children's Day	23. December	St. Liturgy	10:30
Sunday	Mather's Day	30. December	St. Liturgy	10:30
Sunday	Christmas Eve & Father's Day	28. January	St. Liturgy	10:30
			Vespers	18:00
Blessing of the Badnjak at church hall and fast diner				
MONDAY	Nativity of Christ- CHRISTMAS	07. January	Christmas morning prayer	Midnight
MONDAY		07. January	St. Liturgy	10:30
Thursday	Sinaxis of the Holy Theotokos	08. January	St. Liturgy	9:30
Wednesday	St. Stephen	09. January	St. Liturgy	9:30

СВЕТИ НИКОЛА
19. ДЕЦЕМБАР
ОСВЕЋЕЊЕ КОЛАЧА У
08:30 УЈУТРО
СВЕТА ЛИТУРГИЈА
У 09:30 УЈУТРО

ST. NICHOLAS
19, DECEMBER
BLESSING SLAVA'S BREAD
AT 08:30 AM
ST. LITURGY
AT 09:30

ЗАДУШНИЦЕ

МОЛИТВА ЗА ПОКОЈ ДУШЕ НАШИХ СРОДНИКА И ПРИЈАТЕЉА

Субота, 03. новембар 2018

Света Литургија у 09:30

Донети скувано жито, флашу црвеног вина
и списак свих умрлих сродника за које желите да с помолимо.

Благосиљање гробних места: Виндзор Мемориал Гарден у 11:30

ZADUSNICE

SERVICE FOR MEMORY ETERNAL FOR OUR RELATIVES AND FRIENDS

Saturday, 03, November 2018

St. Liturgy at 09:30 AM

Please bring zito (cooked wheat), a bottle of red wine and a list of
your dear departed for whom you wish us to pray for.

The blessing tombs: Windsor Memorial Garden– 11:30 AM

СЕДМО ВЕЧЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Сала цркве
Светог
Димитрија

СУБОТА

24

НОВЕМБАР
2018 у 19:00

УЛАЗ \$50

Урачуната богата
вечера

Додатни прилог, по жељи се
може оставити на самој
вечери за пултом на улазу.

ЗА 6 ГОДИНА У ОТАЏБИНУ ПОСЛАТО \$60 000

НАСТАВИМО ТРАДИЦИЈУ ПЛЕМЕНИТОСТИ

ПОМОЗИМО БОЛЕСНЕ НЕСРЕТНЕ И ГЛАДНЕ

